

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
IV kadencja
Prezes Rady Ministrów
SSP-140-1(2)/04

Warszawa, 28 stycznia 2004 r.

Pan
Marek Borowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Przedkładam **stanowisko Rządu** wobec poselskiego projektu ustawy

- o współpracy Rady Ministrów z Sejmem w sprawach związanych z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej i o Komisji do Spraw Unii Europejskiej Sejmu RP (druk nr 2377).

Jednocześnie informuję, iż Rada Ministrów upoważniła Ministra Członka Rady Ministrów Danutę Hubner do reprezentowania Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych.

(-) Leszek Miller

Warszawa, 20 stycznia 2004 r.

**Stanowisko Rady Ministrów w sprawie poselskiego projektu ustawy
o współpracy Rady Ministrów z Sejmem w sprawach związanych
z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej i o Komisji do Spraw
Unii Europejskiej Sejmu RP**

W związku z przedłożeniem na 66 posiedzeniu Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej poselskiego projektu ustawy o współpracy Rady Ministrów z Sejmem w sprawach związanych z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej i o Komisji do Spraw Unii Europejskiej (druk nr 2377) regulującego kwestię udziału Parlamentu w kształtowaniu polskiego stanowiska w trakcie prac legislacyjnych w łonie organów Unii Europejskiej oraz zapewnienia właściwej reprezentacji obywateli polskich w strukturach instytucji wspólnotowych, Rada Ministrów przedstawia następujące stanowisko.

Rada Ministrów podziela przekonanie o potrzebie stworzenia odpowiednich ram organizacyjnych i instytucjonalnych służących pełniejszemu zaangażowaniu Parlamentu w działalność na forum UE zwłaszcza w świetle protokołu w sprawie roli parlamentów krajowych w Unii Europejskiej załączonego do Traktatu z Amsterdamu. Projekt regulacji w tej sprawie powinien uwzględniać konieczność skutecznego współdziałania Sejmu i Senatu Rzeczypospolitej Polskiej z Radą Ministrów. Powinien także stworzyć formy skutecznej współpracy w celu wykorzystania szans płynących z członkostwa Polski w Unii Europejskiej.

Projekt ustawy ma na celu określenie zasad współpracy Rady Ministrów z Sejmem w sprawach związanych z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej. Projekt określa kompetencje Sejmowej Komisji do Spraw Unii Europejskiej (Rozdział 2) zasady współpracy w zakresie stanowienia prawa Unii Europejskiej, oraz uchwalania prawa wykonującego prawo Unii Europejskiej (Rozdział 3), współpracy w zakresie realizacji polityki zagranicznej, obronnej i bezpieczeństwa w ramach Unii Europejskiej (Rozdział 4) oraz współpracy w zakresie opiniowania kandydatów na niektóre stanowiska w Unii Europejskiej (Rozdział 5). Projekt ustawy przewiduje jej wejście w życie z dniem 1 kwietnia 2004 r.

Rada Ministrów generalnie aprobuje rozwiązania zawarte w projekcie ustawy, tym niemniej przedstawia następujące zastrzeżenia:

Art. 1 przewiduje, iż Rada Ministrów prowadzi sprawy związane z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej we współpracy z Sejmem. Przepis powyższy może budzić wątpliwości z punktu widzenia zgodności z Konstytucją RP, gdyż zgodnie z art. 146 uprawnienia do prowadzenia polityki wewnętrznej i zagranicznej Rzeczypospolitej Polskiej leżą w kompetencjach wyłącznie Rady Ministrów.

Art. 11 projektu przewiduje niezwłoczne przekazywanie Sejmowi przez Radę Ministrów projektów aktów prawnych Unii Europejskiej oraz projektu swojego stanowiska w terminie do 10 dni od otrzymania aktów prawnych Unii Europejskiej. Należy zauważyć, iż wypracowanie stanowiska Rady Ministrów jest procesem złożonym i wymagającym zaangażowania właściwych resortów oraz poddania danego stanowiska pod obrady Zespołu Przygotowawczego Komitetu Integracji Europejskiej oraz akceptacji Rady Ministrów. Z tego względu minimalny okres pozwalający na wypracowanie ww. stanowiska oraz jego przedłożenie Sejmowi wynosi 14 dni. Ponadto termin ten jest zbyt krótki na przedstawienie przez Radę Ministrów pełnej oceny przewidywanych skutków prawnych aktu dla polskiego systemu prawa oraz skutków społecznych, gospodarczych i finansowych dla Rzeczypospolitej Polskiej. Przygotowanie takiej analizy wymaga bowiem pogłębionej analizy i dokonania szacunków przez właściwe organy administracji rządowej, samorządowej, stowarzyszenia, izby gospodarcze. W tym wypadku możliwe stanie się wyłącznie przedstawienie oceny wstępnej, która może ulec znaczącym modyfikacjom.

W przypadku art. 14 należy zwrócić uwagę, iż nie wszystkie decyzje podejmowane w łonie Rady Unii Europejskiej wymagają zajęcia stanowiska przez Radę Ministrów, co może wiązać się z uwzględnieniem polskich interesów na wstępnym etapie procesu legislacyjnego. Tworzenie prawa wspólnotowego ma charakter dynamiczny, stąd bardziej celowe byłoby przedstawianie informacji o przebiegu stanowienia prawa regularnie w miarę postępu tych prac zamiast bieżącej sprawozdawczości.

W odniesieniu do art. 15 projektu należy wskazać na potrzebę zachowania niezbędnej poufności informacji w toku zasięgnięcia opinii Sejmu przez Radę Ministrów i przedstawiania przez nią informacji o stanowisku, które zostanie zaprezentowane w Radzie Unii Europejskiej. Ma to istotne znaczenie z punktu widzenia strategii postępowania strony

polskiej w celu osiągnięcia zamierzonych celów. Odrębnym problemem jest skuteczne zapewnienie poufności posiedzeń komisji, podczas których przedstawiane będzie stanowisko Rady Ministrów w najważniejszych sprawach. Ponadto trudno jest przed posiedzeniem Rady UE przewidzieć, kiedy będziemy mieli do czynienia z głosowaniem nad projektem aktu prawnego. Zasadnym wydaje się zatem, aby Sejmowi prezentowane było stanowisko w istotnych sprawach, które będą rozpatrywane na posiedzeniach Rad, niezależnie od tego, czy w tych sprawach będzie następowało głosowanie w Radzie.

W art. 16 zaproponowano zobowiązanie Rady Ministrów do przedkładania projektów aktów prawnych wdrażających postanowienia dyrektyw przyjmowanych przez Unię Europejską. Przepis ten w obecnej formie nie pozostawia Rządowi żadnego pola manewru i uniemożliwia de facto podjęcie decyzji o terminie wdrożenia niektórych postanowień prawa wspólnotowego nawet w sytuacji, gdyby wdrożenie części przepisów z opóźnieniem było korzystne dla Polski. Ponadto niezasadne wydaje się wiązanie Rady Ministrów sztywnymi terminami. Wskazane jest pozostawienie w jej gestii określenia terminów wnoszenia projektów aktów wykonujących prawo Unii Europejskiej, zapewniających terminowe przyjęcie stosownych ustaw przez Sejm.

W art. 18 należy rozszerzyć krąg instytucji, do których kandydaci podlegają procedurze opiniowania przez organ właściwy na podstawie regulaminu Sejmu o: Komitet Ekonomiczno-Społeczny oraz Komitet Regionów.

Biorąc pod uwagę konieczność szybkiego podejmowania, przez Radę Ministrów oraz jej przedstawicieli, decyzji dotyczących polskiego stanowiska w sprawach w zakresie polityki zagranicznej i bezpieczeństwa rozpatrywanych na forum wspólnotowym, Rada Ministrów opowiada się za usunięciem rozdziału 4 projektu ustawy. W praktyce decyzje dotyczące polityki zagranicznej i bezpieczeństwa, jako nie cierpiące zwłoki, są często podejmowane w bardzo krótkim czasie. Przyjęcie rozwiązania proponowanego w obecnym brzmieniu sparaliżowałoby pracę przedstawicieli Polski w instytucjach i organach wspólnotowych.

W uzasadnieniu do projektu ustawy nie wskazano skutków jej uchwalenia dla budżetu państwa, a z jej postanowień wynika, że skutki takie z pewnością się pojawią.

W konkluzji Rada Ministrów pozytywnie ocenia przedłożony projekt ustawy oraz powtórnie zwraca uwagę na potrzebę uwzględnienia podniesionych powyżej kwestii pozwalających na wyeliminowanie wskazanych zagrożeń i wątpliwości.

Tłoczono z polecenia Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej

Skierowano do druku 28 stycznia 2004r.

